

อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน

สำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครู

A Task-Based E-Learning Courseware to Enhance Pre-Service

Teachers' Writing Skills for Leaders

ฤดี กมลสวัสดิ์ (Ruedee Kamonsawad)

นักศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

Doctoral Student of Educational Leadership, Graduate School, Suan Dusit University

วัชรพล วิบูลยศรีน (Watcharapol Wiboolyasarin)

รองศาสตราจารย์ ดร. สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

Research Institute for Languages and Cultures of Asia, Mahidol University

ศิโรจน์ ผลพันธิน (Sirote Pholpuntin)

รองศาสตราจารย์ ดร. อธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

President of Suan Dusit University

E-mail: Ruedee.ka@bsru.ac.th

Received: June 29, 2022, Revised: August 29, 2022, Accepted: December 3, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (mixed methods) โดยมีกลุ่มตัวอย่างได้แก่ 1) ครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการหรือกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหรือศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่มีประสบการณ์สอนไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 10 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) 2) นักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ผ่านการสังเกตการสอนและการทดลองสอนในโรงเรียน จำนวน 10 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง และ 3) นักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ผ่านการสังเกตการสอนและการทดลองสอนในโรงเรียน และลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียนเพื่อการสื่อสารทางวิชาการและวิชาชีพ (รหัสวิชา 2191104) ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 20 คน ได้มาจากการเลือกแบบกลุ่ม (cluster sampling) ผลการศึกษาพบว่า 1) อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน ขั้นปฏิบัติการภาระงาน และขั้นหลังการปฏิบัติงาน 2) อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.67/85.13 ซึ่ง

เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 และ 3) อีเลิร์นนิงคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: อีเลิร์นนิงคอร์สแวร์ การเขียนสำหรับผู้นำ การเรียนรู้ออนไลน์ การเรียนรู้แบบใช้ภาระงานเป็นฐาน

Abstract

The purpose of this research aimed to develop a task-based e-learning courseware to improve pre-service teachers' writing skills for leaders. The following samples were included in this mixed-methods study: 1) ten teachers of Thai learning area or other subject areas, under the Ministry of Education or the Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation, as well as teachers who have taught a Bachelor of Education program in Thai and had at least three years of teaching experience, were selected using a sampling technique known as purposive sampling; 2) ten fourth-year pre-service teachers majoring in Thai language from the Faculty of Humanities and Social Sciences at Bansomdejchaopraya Rajabhat University, who passed a teaching observation and participated in a teaching experiment in schools were selected using purposive sampling; and 3) twenty fourth-year pre-service teachers from the Division of Thai, Faculty of Humanities and Social Sciences at Bansomdejchaopraya Rajabhat University who passed a teaching observation and participated in a teaching experiment in schools as well as enrolling in the Writing for Academic and Professional Communication course (course code 2191104) in the second semester of academic year 2021 were chosen by cluster sampling. The results indicated that 1) the task-based e-learning courseware consisted of three steps: preparing task, practicing task, and post-practicing task; 2) the developed e-learning courseware met the 80/80 benchmark with an efficiency of 86.67/85.13; and 3) the developed e-learning courseware significantly improved pre-service teachers' writing skills for leaders after learning compared to before learning at the .05 level of significance.

Keywords: E-Learning Courseware, Writing Skills for Leaders, Online Learning, Task-Based Learning

บทนำ

ทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพนั้นมีความจำเป็นต่อทุกสาขาอาชีพ ซึ่งองค์กรวิชาชีพครูหรือคุรุสภาได้ให้ความสำคัญของการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพโดยกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครู มาตรฐานความรู้เรื่องที่ 5 (ราชกิจจานุเบกษา, 2563) คือ การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่มุ่งเน้นให้ครูซึ่งเป็นผู้นำทางวิชาการแก่นักเรียนมีสมรรถนะในการสื่อสารโดยสามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูด

การอ่าน การเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียน ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สามารถพัฒนาได้ แต่ต้องมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง (Waldman, 2016) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (ราชกิจจานุเบกษา, 2553) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยไว้ในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 23 ระบุว่า การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา และในข้อที่ 4 บ่งชี้เกี่ยวกับความรู้และทักษะด้านภาษา โดยเน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง อันสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ใช้เป็นภาษาราชการในการติดต่อสื่อสารกัน และใช้เป็นสื่อกลางในการศึกษาหาความรู้เพื่อเติมเต็มศักยภาพของบุคคลทุกวัยและทุกอาชีพ

ครูในฐานะผู้นำทางวิชาการจึงเป็นกลไกสำคัญกลไกหนึ่งในการเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่นักเรียน ไม่ว่าจะเป็นครูผู้สอนในสาขาใดก็ตามจำเป็นต้องใช้ทักษะภาษาไทยทั้งการพูด การเขียน การอ่าน และการฟังให้ถูกต้อง เข้าใจง่าย และเข้าใจความหมายตรงกัน จากการวิจัยด้านการใช้ทักษะภาษาไทยของนิสิตและทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการฝึกทักษะภาษาไทยของ กฤติยา เรวดี (2544) พบว่า ทักษะที่นิสิตปฏิบัติงานครูควรพัฒนาและฝึกฝนอันดับที่ 2 รองจากทักษะการพูด คือ ทักษะการเขียน จึงอาจกล่าวได้ว่า ทักษะการเขียนนั้นจำเป็นต่อนักศึกษาวิชาชีพครูที่ต้องเป็นผู้นำทางวิชาการในชั้นเรียนให้กับนักเรียนทุกระดับชั้นเพื่อสร้างความก้าวหน้าทางวิชาชีพและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชน

ในการส่งเสริมความสามารถด้านภาษาไทยของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 คงปฏิเสธไม่ได้ว่า เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการอำนวยความสะดวกต่อผู้สอน และกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น (ฤดี กมลสวัสดิ์, 2560) อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์เป็นกระบวนการและสื่อการเรียนการสอนที่ตรงกับลักษณะความสนใจของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา และเป็นทางเลือกหนึ่งที่ผู้สอนเลือกใช้ให้เกิดรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน (hybrid learning) อันจะช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (ภัทธิดา อธิสวัสดิ์, 2556) สามารถนำมาใช้เป็นสื่อกลางเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาอย่างเป็นระบบที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการจัดเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนตลอดเวลา ศึกษาเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ผ่านระบบเครือข่ายผสมผสานกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ซึ่งเป็นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาและได้เรียนรู้ในสถานการณ์จริงโดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย อันจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจภาษา ปรับใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม และการมีปฏิสัมพันธ์กับภาษาเป้าหมายที่ต้องการพัฒนา จึงทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจสื่อความหมายได้มากกว่าการจัดโครงสร้างรูปประโยค (Ellis, 2003) การจัดการเรียนสอนโดยเน้นภาระงานเป็นฐานจึงสามารถส่งเสริมทักษะทางภาษาของผู้เรียนได้ (Rahman, 2011)

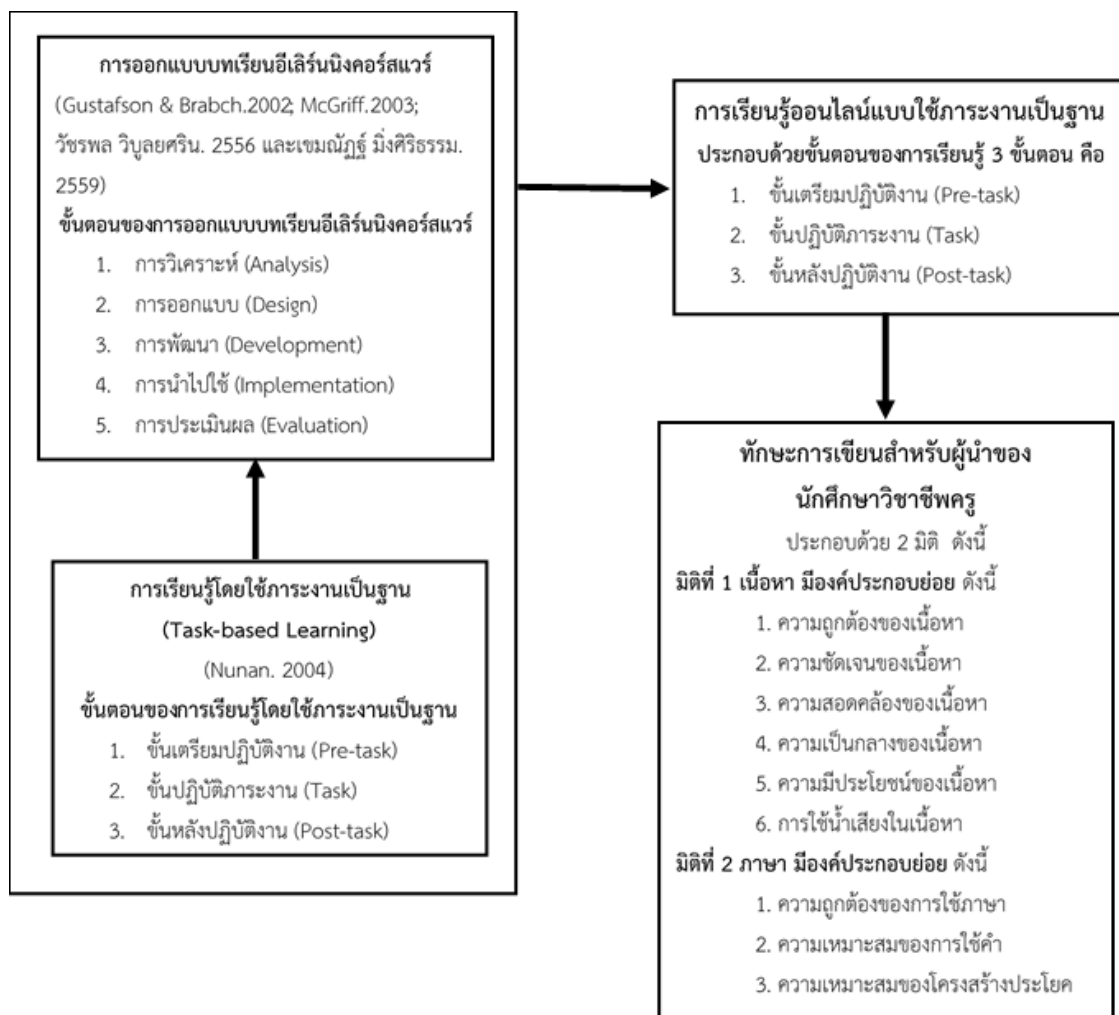
ผู้วิจัยจึงพัฒนาอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้สอน นักศึกษาวิชาชีพครู โดยจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมผ่านระบบการเรียนรู้ออนไลน์แก่นักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่

4 ซึ่งกำลังจะเริ่มต้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและก้าวเข้าสู่การประกอบวิชาชีพครูในอนาคต เพื่อเตรียมพร้อมให้มิตักษะการเขียนสำหรับผู้นำและมั่นใจในการใช้ภาษาไทยถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ผู้เรียนที่สอนได้อย่างมีคุณภาพ รวมทั้งพัฒนาต่อยอดในการประกอบวิชาชีพครูของตนเองได้ในที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครู

กรอบความคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบความคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (mixed methods) โดยใช้แบบแผนขั้นตอนลำดับขั้นเชิงสำรวจ (exploratory sequential design) โดยนำข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative method) มาใช้พัฒนาเครื่องมือวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative method) ตามแนวคิดของเครสเวลล์และเครสเวลล์ (Creswell & Creswell, 2018)

กลุ่มตัวอย่าง

1. ครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการหรือกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหรือศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่เข้าใจประเด็นสำคัญของการเขียนสำหรับผู้นำ และมีประสบการณ์สอนไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 10 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

2. นักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2564 สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ผ่านการสังเกตการสอนและการทดลองสอนในโรงเรียน จำนวน 10 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

3. นักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ผ่านการสังเกตการสอนและการทดลองสอนในโรงเรียน และลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียนเพื่อการสื่อสารทางวิชาการและวิชาชีพ รหัสวิชา 2191104 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 20 คน ได้มาจากการเลือกแบบกลุ่ม (cluster sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูโดยใช้แนวคิดของนักการศึกษาหลายคน (Nunan, 2004; Rahman, 2011) เพื่อนำมากำหนดเป็นประเด็นข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Content Validity Index: CVI) โดย แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูมีค่าเฉลี่ยของร้อยละความสอดคล้องของเนื้อหาหรือข้อ (I-CVI) เท่ากับ 1 และมีค่าเฉลี่ยของร้อยละความสอดคล้องของเนื้อหาทั้งฉบับ (S-CVI) เท่ากับ 1 แสดงให้เห็นว่า แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูและแบบประเด็นสนทนากลุ่มของนักศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

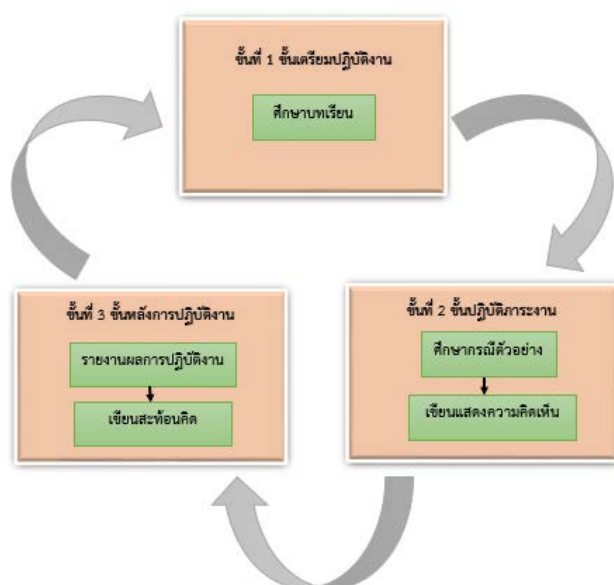
2. แบบประเมินสนทนากลุ่มของนักศึกษาเกี่ยวกับทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครูผู้วิจัยสร้างแบบประเมินสนทนากลุ่มของนักศึกษาโดยใช้แนวคิดของลี (Lee, 2016) กับราห์แมน (Rahman, 2011) เพื่อนำมากำหนดเป็นประเด็นข้อคำถามจำนวน 9 ข้อ จากนั้นนำประเด็นข้อคำถามส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ โดยแบบประเมินสนทนากลุ่มของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยของร้อยละความสอดคล้องของเนื้อหาหัวข้อเท่ากับ 1 และมีค่าเฉลี่ยของร้อยละความสอดคล้องของเนื้อหาทั้งฉบับเท่ากับ 1 แสดงให้เห็นว่า ประเด็นข้อคำถามมีคุณภาพสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

3. อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยสร้างอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานโดยใช้แนวคิดของนักการศึกษาหลายคน (Ellis, 2003; Klement & Dostal, 2014; Nunan, 2004) เพื่อออกแบบกิจกรรมและกำหนดภาระงานในการฝึกปฏิบัติ ประกอบด้วยเนื้อหาบทเรียนทั้งหมด 5 บท ได้แก่ บทที่ 1 ความถูกต้องและชัดเจนของเนื้อหา บทที่ 2 ความสอดคล้องและความเป็นกลางของเนื้อหาบทที่ 3 ความมีประโยชน์และการใช้น้ำเสียงในเนื้อหา บทที่ 4 ความถูกต้องของภาษา และบทที่ 5 ความเหมาะสมของการใช้คำและโครงสร้างประโยค และใช้ระบบมูเดิล (Moodle) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (<http://human-elearning.bsru.ac.th>) เป็นช่องทางในการเรียนรู้

การดำเนินการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ระยะตามแบบแผนขั้นตอนลำดับขั้นเชิงสำรวจ ได้แก่

ระยะที่ 1 การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

1. ผู้วิจัยสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูและอาจารย์ จำนวน 10 คน และจัดการสนทนากลุ่มร่วมกับนักศึกษา จำนวน 10 คน
2. ผู้วิจัยสรุปประเด็นสำคัญที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นครูและอาจารย์ และการสนทนากลุ่มนักศึกษา เพื่อนำมาใช้พัฒนาองค์ประกอบทักษะการเขียนสำหรับผู้นำ
3. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มมาสังเคราะห์ร่วมกับการศึกษาข้อมูลจากเอกสารเกี่ยวกับการเขียนสำหรับผู้นำ การเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน และอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์ โดยสามารถแบ่งขั้นตอนของการเรียนการสอนออกเป็น 3 ชั้น ดังภาพที่ 2

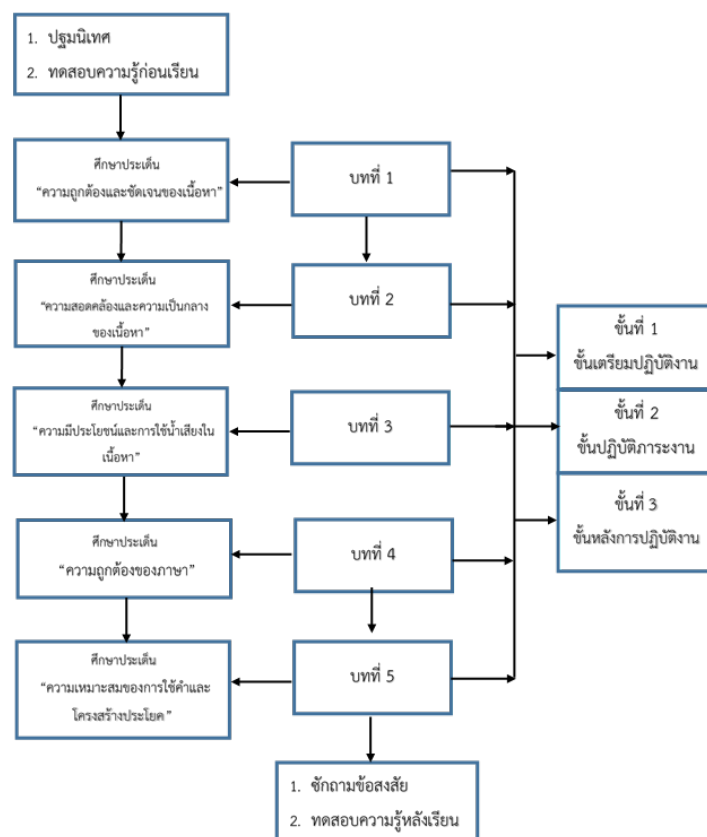
ภาพที่ 2 ขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนด้วยอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้่านักศึกษาวิชาชีพครู

4. ผู้วิจัยพัฒนาอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้่านักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วยเนื้อหาบทเรียนทั้งหมด 5 บท โดยใช้ระบบโมเดลของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ระยะที่ 2 การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

1. ผู้วิจัยนำอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้่านักศึกษาวิชาชีพครูไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ที่ยินดีเข้าร่วมวิจัยและส่งแบบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย (consent form) ให้กับผู้วิจัย โดยเข้ารับการปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้งานในระบบและทำแบบทดสอบก่อนเรียน เมื่อนักศึกษากลุ่มทดลองล็อกอินเข้าสู่ระบบอีเลิร์นนิ่งฯ ด้วยเว็บลิงก์ <http://human-elearning.bsru.ac.th> แล้ว นักศึกษาจะเริ่มต้นศึกษาเนื้อหาและวิธีการปฏิบัติการงานในแต่ละสัปดาห์ตามที่ได้รับมอบหมาย (ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน) จากนั้นลงมือปฏิบัติการงาน ซึ่งเป็นกิจกรรมการเขียนสำหรับผู้่านักศึกษา (ขั้นปฏิบัติการงาน) หลังจากปฏิบัติการงานเสร็จสิ้นและส่งผลการปฏิบัติการงานกลับเข้าสู่ระบบอีเลิร์นนิ่งฯ และนักศึกษาแต่ละคนต้องรายงานผลการปฏิบัติงานลงในกระดานอภิปราย (ขั้นหลังการปฏิบัติงาน) และอ่านพิจารณาภาระงานของเพื่อนร่วมชั้นอย่างน้อย 2 ชิ้น แล้วเขียนการสะท้อนคิดลงในระบบอีเลิร์นนิ่งฯ ในประเด็นที่ได้เรียนรู้จากภาระงานของเพื่อนร่วมชั้นในแต่ละสัปดาห์ (ขั้นหลังการปฏิบัติงาน) จนครบทั้ง 5 บทเรียน (1 บทเรียนต่อ 1 สัปดาห์ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง) เมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติการงานทั้ง 5 สัปดาห์แล้ว จึงสามารถเข้าทำแบบทดสอบ

หลังเรียนได้ ภาระงานในแต่ละสัปดาห์ดำเนินการตามขั้นตอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบใช้ภาระงานเป็นฐาน ดังปรากฏในภาพที่ 3 ดังนี้

ภาพที่ 3 เนื้อหาของอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำ
ของนักศึกษาวิชาชีพครู

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและนำคะแนนทักษะการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียนไปทดสอบความเป็น
กระจายแบบปกติ (normality) ด้วยสถิตินอนพาราเมตริก Kolmogorov-Smirnov One Sample Test เพื่อ
พิจารณาเลือกสถิติทดสอบที่เหมาะสม โดยพบว่าข้อมูลมีการกระจายแบบปกติ ($p < .05$) จึงเลือกใช้สถิติการทดสอบ
ค่าที (t-test) พร้อมกับทดสอบประสิทธิภาพของอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานตามเกณฑ์มาตรฐาน
80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย (Result)

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับ
ผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครู

1. ผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นครูและอาจารย์ และจากการสนทนากลุ่มร่วมกับนักศึกษา แล้วสรุปเป็นองค์ประกอบทักษะการเขียนสำหรับผู้นำ ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางสรุปการสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการเขียนสำหรับผู้นำ

องค์ประกอบ	ตัวอย่างข้อความตัดตอนจากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	“...ควรคำนึงถึงการเลือกใช้คำที่เหมาะสม ถูกต้องตามความหมาย” (ครูจิม) “ต้องทำให้งานเขียนนั้นมีข้อบกพร่องน้อยที่สุด” (ครูหนู) “เนื้อหาชัดเจน ไม่กำกวม เรียบเรียงอย่างเป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้งานเกิดความสำเร็จและเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี” (ครูปอม)
2. ความชัดเจนของเนื้อหา	“ทุกการสื่อสารของผู้ใช้นั้นสามารถสร้างความสัมพันธ์และแรงปฏิกิริยาต่อสังคมโดยรอบได้” (ครูกอล์ฟ) “เนื้อหาชัดเจน ไม่กำกวม เรียบเรียงอย่างเป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้งานเกิดความสำเร็จและเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี” (ครูปอม) “ปัญหาหลักในการทำงานคือ ความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน” (นายเมฆ)
3. ความสอดคล้องของเนื้อหา	“เนื้อหาชัดเจน ไม่กำกวม เรียบเรียงอย่างเป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้งานเกิดความสำเร็จและเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี” (ครูปอม) “ปัญหาหลักในการทำงานคือ ความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน” (นายเมฆ)
4. ความเป็นกลางของเนื้อหา	“เนื้อหาชัดเจน ไม่กำกวม เรียบเรียงอย่างเป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้งานเกิดความสำเร็จและเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี” (ครูปอม) “การสื่อสารที่ดีต้องไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในการทำงาน” (ครูปอย) “สื่อสารด้วยความประนีประนอมทำให้ผู้อ่านหรือผู้ได้บังคับบัญชาเข้าใจสารได้อย่างถูกต้องและเกิดความรัก ความสามัคคีและไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในองค์กร” (นางสาวทิพย์)
5. ความมีประโยชน์ของเนื้อหา	“ทุกการสื่อสารของผู้ใช้นั้นสามารถสร้างความสัมพันธ์และแรงปฏิกิริยาต่อสังคมโดยรอบได้” (ครูกอล์ฟ)
6. การใช้น้ำเสียงในเนื้อหา	“การสื่อสารที่ดีต้องไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในการทำงาน” (ครูปอย) “สื่อสารด้วยความประนีประนอมทำให้ผู้อ่านหรือผู้ได้บังคับบัญชาเข้าใจสารได้อย่างถูกต้องและเกิดความรัก ความสามัคคีและไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในองค์กร” (นางสาวทิพย์) “...ให้เกียรติผู้อ่าน” (นางสาววัล)

ตารางที่ 1 ตารางสรุปการสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการเขียนสำหรับผู้นำ

องค์ประกอบ	ตัวอย่างข้อความตัดตอนจากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม
7. ความถูกต้องของการใช้ภาษา	“ต้องทำให้งานเขียนนั้นมีข้อบกพร่องน้อยที่สุด” (ครูหนู) “เป็นทักษะที่ต้องอาศัยความชำนาญในด้านการใช้ภาษาร่วมกับการถ่ายทอดความคิด” (นายเต้)
8. ความเหมาะสมของการใช้คำ	“หากเขียนผิด ก็จะทำให้ความหมายเปลี่ยน หรือขาดความน่าเชื่อถือได้” (ครูออย) “เนื้อหาชัดเจน ไม่กำกวม เรียบเรียงอย่างเป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้งานเกิดความสำเร็จและเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี” (ครูปอม)
9. ความเหมาะสมของโครงสร้างประโยค	“เนื้อหาชัดเจน ไม่กำกวม เรียบเรียงอย่างเป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้งานเกิดความสำเร็จและเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี” (ครูปอม) “หากเขียนผิดก็จะทำให้ความหมายเปลี่ยน หรือขาดความน่าเชื่อถือได้” (ครูเหมียว)

2. ผู้วิจัยนำเอาข้อมูลสำคัญจากข้อที่ 1. มาสังเคราะห์ร่วมกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสำหรับผู้นำ โดยจัดกลุ่มและกำหนดเป็นองค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบของทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย 2 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 เนื้อหา มีจำนวน 6 องค์ประกอบ ได้แก่

- 1.1 ความถูกต้องของเนื้อหา คือ การเขียนเนื้อหาที่มีความถูกต้องไม่บิดเบือนจากข้อเท็จจริง
- 1.2 ความชัดเจนของเนื้อหา คือ การเขียนเนื้อหาชัดเจนครบถ้วนตรงตามวัตถุประสงค์ของเรื่อง
- 1.3 ความสอดคล้องของเนื้อหา คือ การเรียบเรียงความคิดในแต่ละย่อหน้าและระหว่างย่อหน้าไม่มีความสับสนวุ่นวาย

ความสับสนวุ่นวาย ความเชื่อมโยงของเนื้อหามีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันทุกย่อหน้า

- 1.4 ความเป็นกลางของเนื้อหา คือ การแสดงความคิดเห็นที่มีเหตุผลและเป็นกลางน่าเชื่อถือ
- 1.5 ความมีประโยชน์ของเนื้อหา คือ การเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์และมีข้อเสนอแนะต่อผู้อ่านที่นำไปปฏิบัติได้จริง

นำไปปฏิบัติได้จริง

- 1.6 การใช้ภาษาในเนื้อหา คือ การใช้ภาษาสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ใช้ภาษาผิดระดับ

กับบุคคล

มิติที่ 2 ภาษา มีจำนวน 3 องค์ประกอบ ได้แก่

- 2.1 ความถูกต้องของการใช้ภาษา คือ การสะกดคำถูกต้องและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ถูกต้อง

2.2 ความเหมาะสมของการใช้คำ คือ การใช้คำที่ถูกต้องตามความหมาย เนื้อหาที่มีความกระชับ และไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย

2.3 ความเหมาะสมของโครงสร้างประโยค คือ การเรียบเรียงคำขยายถูกต้องตามโครงสร้างของประโยคและใช้คำเชื่อมถูกต้อง

3. ผู้วิจัยสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบใช้ภาระงานเป็นฐานจากแนวคิดของนักวิชาการชาวต่างชาติหลายคน (Ellis, 2003; Nunan, 2004; Prabhu, 1979; Willis, 1996) เพื่อสร้างอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยสังเคราะห์เป็นขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (preparing task) เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนก่อนการปฏิบัติงาน เช่น การชี้แจงเนื้อหาและรายละเอียดต่าง ๆ ของบทเรียนในแต่ละองค์ประกอบก่อนการปฏิบัติภาระงานจริง
2. ขั้นปฏิบัติภาระงาน (practicing task) เป็นการศึกษากรณีตัวอย่างจากคลิปวิดีโอหรือเอกสาร และลงมือปฏิบัติภาระงานงานโดยการเขียนแสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่กำหนด
3. ขั้นหลังการปฏิบัติงาน (post-practicing task) เป็นการรายงานผลการปฏิบัติงานและสะท้อนความคิดโดยการศึกษางานเขียนของเพื่อนร่วมชั้นอย่างน้อย 2 ชิ้น จากนั้นเขียนสะท้อนความคิด สิ่งที่ได้รับ ประเด็นต่าง ๆ หรือประโยชน์จากภาระงานเขียน กรณีศึกษา หรือการรายงานผลการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับ

ในการทดสอบประสิทธิภาพของอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครูพบว่า ค่าเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนแต่ละบท (E1) มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.67 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ที่ 80 ส่วนคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง (E2) มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.13 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ที่ 80 แสดงว่า อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานฯ ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถพัฒนาทักษะทักษะการเขียนสำหรับผู้นำให้กับกลุ่มตัวอย่างได้

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผลการทดลองใช้อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนของนักศึกษาวิชาชีพครูระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์ฯ โดยใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสองกลุ่มสัมพันธ์กัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนของนักศึกษาวิชาชีพครูระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่ง
คอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำ

กลุ่มตัวอย่าง	N	M	SD	t	p-value
ก่อนเรียน	20	25.85	3.95	-17.74	.00*
หลังเรียน	20	34.05	4.33		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการเปรียบเทียบคะแนนของนักศึกษาวิชาชีพครูระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำพบว่า นักศึกษามีคะแนนการเขียนสำหรับผู้นำเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 25.85 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.95) และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 34.05 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.33)

อภิปรายผลการวิจัย

อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครูที่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาระงานเป็นฐานของนักการศึกษาหลายคน (Ellis, 2003; Nunan, 2004; Prabhu, 1979; Willis, 1996) ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน ขั้นปฏิบัติการงาน และขั้นหลังการปฏิบัติงาน มุ่งเน้นการปฏิบัติภาระงานเขียนผ่านระบบโมเดล โดยกำหนดหัวข้อจากสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาวิชาชีพครู สอดคล้องกับแนวคิดของวิลลิส (Willis, 1996) และคาเมรอน (Cameron, 2001) ที่ได้กล่าวถึงหลักการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานนั้นว่า ควรเน้นการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง เป็นเอกภาพสอดคล้องกันระหว่างหัวข้อ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการทางสติปัญญา เพื่อปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายโดยสมมติและปฏิบัติการผ่านการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์บนระบบอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์ สอดคล้องกับแนวคิดของลี (Lee, 2016) ที่ว่า การใช้ประโยชน์จากเครื่องมือดิจิทัลกับภาระงานแต่ละรูปแบบสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตัวเองของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันได้ เพราะภาระงานที่มีการวางโครงสร้างช่วยให้นักเรียนมีความอิสระในการทำงานเพื่อสร้างเนื้อหา เรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (นพณี ฤทธิกุลสิทธิชัย, 2554; Willis, 1996) อย่างไรก็ดี ข้อค้นพบในงานวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยอื่น ๆ (วาสนา จันทรลา และเยาวลักษณ์ พิพัฒน์จำเริญกุล, 2562; อชิตพล มีมัย, 2564) ที่พบว่า อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เพราะสามารถตอบสนองการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพราะผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ

ในยุคความปกติใหม่ (New Normal) อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครู จึงเหมาะสมกับการศึกษาที่ผู้เรียนกับผู้สอนไม่สามารถอยู่รวมในที่เดียวกันทางกายภาพได้ ในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ทั้งผู้สอนและผู้เรียนจำเป็นต้องปรับตัวและใช้เทคโนโลยีเข้ามาอำนวยความสะดวกทั้งในด้านการเข้าถึงความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และขยายขอบเขตระยะเวลาในการเรียนโดยที่ผู้เรียน

สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ผลการวิจัยหลายเล่มสะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ก็สามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ไม่แตกต่างจากรูปแบบการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ (สุวัฒน์ บันลือ, 2561; สุวิมล มธุรส, 2564) ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของนักการศึกษาชาวต่างชาติ (Azlan, Zakaria, and Yunus, 2019) ที่ได้กล่าวว่า การปฏิบัติภาระงานผ่านการเรียนรู้ออนไลน์เป็นสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบสำหรับการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน จึงกล่าวได้ว่าอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครูมีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครูได้ทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

1. อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานที่ผู้วิจัยออกแบบและพัฒนาขึ้นบริหารจัดการผ่านระบบบริหารจัดการเรียนรู้มูล แต่ผู้สอนหรือหน่วยงานใดที่สนใจสามารถนำแนวคิดของการออกแบบและพัฒนาของผู้วิจัยไปใช้กับระบบบริหารจัดการเรียนรู้อื่น ๆ ได้ เช่น TalentLMS หรือ Open edX แต่ต้องเน้นย้ำให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนของการเรียนรู้แบบใช้ภาระงานเป็นฐาน 3 ขั้น หากเป็นไปได้ ควรตั้งค่าของระบบบริหารจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนต้องเรียนตามลำดับเนื้อหาก่อน-หลัง โดยไม่สามารถข้ามเนื้อหาหรือการปฏิบัติภาระงานหรือกิจกรรมใด ๆ ได้
2. ผู้สอนควรจัดทำคู่มือการใช้งานและกำหนดระยะเวลาที่ควรใช้ในการศึกษาเนื้อหาแต่ละบทเรียนอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติภาระงานด้วยตนเอง และควรตรวจสอบระบบติดตามผู้เรียนอยู่เสมอเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนที่ยังไม่ได้ปฏิบัติกิจกรรมให้ปฏิบัติอย่างครบถ้วนเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำ

องค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัย

ข้อค้นพบจากงานวิจัย เรื่อง อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครู พบประเด็นสำคัญหลายประการ อาทิ องค์ประกอบของการเขียนสำหรับผู้นำประกอบด้วย 2 มิติ ได้แก่ ด้านเนื้อหาและด้านภาษา และมี 9 องค์ประกอบสำคัญ คือ 1) ความถูกต้องของเนื้อหา 2) ความชัดเจนของเนื้อหา 3) ความสอดคล้องของเนื้อหา 4) ความเป็นกลางของเนื้อหา 5) ความมีประโยชน์ของเนื้อหา 6) การใช้น้ำเสียงในเนื้อหา 7) ความถูกต้องของการใช้ภาษา 8) ความเหมาะสมของการใช้คำ และ 9) ความเหมาะสมของโครงสร้างประโยค และการจัดการเรียนรู้ด้วยอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 3 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (preparing task) 2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน (practicing task) และ 3) ขั้นหลังการปฏิบัติงาน (post-practicing task) ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับผู้นำของนักศึกษาวิชาชีพครูที่จะเป็นผู้นำทางวิชาการในอนาคตในการติดต่อสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชาได้อย่าง ชัดเจน และเกิดความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อให้การทำงานเป็นไปได้อย่างราบรื่น อีกทั้งอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบใช้ภาระงานเป็นฐานที่ได้พัฒนาขึ้นนั้นยังเป็นช่องทางการพัฒนาทักษะที่เป็นระบบ ภาระงานมีความสอดคล้องกับสถานการณ์จริง และมีความยืดหยุ่นสามารถเข้าศึกษาได้โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องสถานที่และเวลา

เอกสารอ้างอิง

- กฤติยา เรวดี. (2544). ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาไทยของนิสิตและทักษะของนิสิตที่มีต่อการฝึกทักษะภาษาไทย. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 14(2), 39-43.
- เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2559). *การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวงศ์ พรหมวงศ์. (2545). *เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการศึกษา หน่วยที่ 1-5*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นพณี ฤทธิกุลสิทธิชัย. (2554). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเน้นเนื้อหาและการปฏิบัติภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการปฏิบัติภาระงานของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์* (ดุชนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทริรา อีรสวัสดิ์. (2556). *การพัฒนาสื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ : การจัดการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2553, 22 กรกฎาคม). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553*. ค้นคืนจาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2553/A/045/1.PDF>
- ราชกิจจานุเบกษา. (2563, 7 พฤษภาคม). *ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562*. ค้นคืนจาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2563/E/109/T_0010.PDF
- ฤดี กมลสวัสดิ์. (2560). *สื่อการเรียนการสอนสำหรับครูภาษาไทยยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2556). *นวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา จันทรลา และเยาวลักษณ์ พิพัฒน์จำเริญกุล. (2562). การพัฒนาอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์ด้วยการถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ มจร*, 4(2), 55-66.
- สุวัฒน์ บรรลือ. (2561). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 11(2), 250-256.
- สุวิมล มธูรส. (2564). การจัดการศึกษาในระบบออนไลน์ในยุค NEW NORMAL COVID-19. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 15(40), 33-42.

- อชิตพล มีมัย. (2564). การพัฒนาอีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์แบบผสมผสานตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเพื่อสร้างเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย. *พุทธมัตต์*, 6(2), 30–41.
- Azlan, N. A. B., Zakaria, S. B., & Yunus, M. M. (2019). Integrative task-based learning: Developing speaking skill and increase motivation via Instagram. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 9(1), 620–636. DOI: 10.6007/IJARBS/v9-i1/5463
- Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2018). *Research design: qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (5th ed.). Los Angeles: SAGE.
- Ellis, R. (2003). *Task-based Language Learning*. Oxford: Oxford University Press.
- Gustafson, K. L. & Branch, R. M. (2002). *Survey of instructional development models*, ERIC. Retrieved from <http://www.eric.ed.gov/>
- Klement, M., & Dostal, J. (2014). Students and e-learning: A longitudinal research study into university students' opinions on e-learning. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 112, 175–180. DOI: 10.1016/j.sbspro.2014.01.1186
- Lee, L. (2016). Autonomous learning through task-based instruction in fully online language courses. *Language Learning and Technology*, 20(2), 81–97. DOI: 10.125/44462
- McGriff, S. J. (2003). *Instructional system design (ISD): Using the ADDIE model*. Retrieved from <http://metalab.uniten.edu.my/~iskandar/project/july%2009/ADDIE.pdf>
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Prabhu, N. S. (1979). *Communicative syllabus design and methodology*. Oxford: Oxford University Press.
- Rahman, M. (2011). Teaching oral communication skills: A task-based approach. *ESP World*, 1(27), 1–11.
- Waldman, K. (2016). *6 ways leaders can improve their writing*. Retrieved from <https://www.govloop.com/community/blog/6-ways-leaders-can-improve-writing>
- Willis, J. (1996). *A Framework for task-based learning*. London: Longman.